

เอกสารประชาสัมพันธ์ประจำปี ๒๕๕๓ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

คณะครุศาสตร์

ความเป็นครูดีเด่น

มุ่งเน้นคุณธรรม

นำชุมชนพัฒนา

ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑๒๙ วันที่ ๔-๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

สวัสดิ์คะ

ข่าวคราวความเคลื่อนไหวและกิจกรรมของคณะครุศาสตร์ ในสัปดาห์นี้มีดังนี้

เนื่องในโอกาสวันครูของทุกปี คณะครุศาสตร์ได้มีการมอบทุนให้นักศึกษาให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ทุกชั้นปี สำหรับวันครู ๑๖ มกราคม ๒๕๕๓ ปีที่ผ่านมา คณะครุศาสตร์ได้จัดกิจกรรมวันครูและมอบทุนให้นักศึกษา จำนวน ๒๔ ทุน เป็นเงิน ๕๙,๕๐๐ บาท สำหรับวันครูปี ๒๕๕๔ นี้คณะครุศาสตร์จะมีการมอบทุนให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์เหมือนเดิม โดยคณาจารย์และบุคลากรท่านใดประสงค์จะมอบทุนการศึกษาเนื่องในโอกาสวันครู ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ แจ้งความประสงค์เพื่อบริจาคได้ที่สำนักงานคณะครุศาสตร์ (คุณวิจิตรา สีทจักร) ภายในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.อภินันท์พร สติธัยภาคีกุล
อาจารย์สุภาวดี หนูเจริญ
อาจารย์ ดร.อารี สาริปา
ผศ.เจลิยา จุพันธ์

บรรณาธิการ

ประจำสัปดาห์

อาจารย์สุภาวดี หนูเจริญ

ในภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ คณะครุศาสตร์ได้จัดสรรงบประมาณเงินรายได้ ในส่วนของค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อพัฒนาหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรสามารถใช้งบประมาณที่ได้หลังจากผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่าจะประชุมวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยเริ่มใช้งบประมาณในไตรมาสที่ ๒ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๔)

บรรณาธิการ

อาจารย์สุภาวดี หนูเจริญ
ผศ.นิลรัตน์ นวกิจไพฑูริย์
อาจารย์ศิวพร ชูรัตน์
อาจารย์สุขุมล จันทวี
อาจารย์แก้วใจ สุวรรณเวช

ค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อพัฒนาหลักสูตร/สาขาวิชา นักศึกษาภาคปกติ

งบประมาณเงินรายได้ ปีงบประมาณ 2554

Table with 9 columns: หลักสูตร, ค่า FTES 2/53, อัตราต่อเทอม, งบประมาณ 2554, จัดสรรหลักสูตรร้อยละ 80, นศ. ปี1-5, พัฒนา นศ. (หลักสูตร) 200 น., พัฒนา หลักสูตร (บริหาร), พัฒนานศ. (กิจการ นศ.) 50 น.

พิมพ์/COPYPRINT

นางสุพิศตรา เต็มรัตน์

จิตสาธารณะ จิตอาสาที่แท้จริงคืออะไร

โดย อาจารย์ศิวพร สุรัตน์

กรรมการและเลขานุการหลักสูตรจิตวิทยาและการแนะแนว

จิตสาธารณะและจิตอาสาที่แท้จริงคืออะไร ? พัฒนาให้เกิดขึ้นได้อย่างไร? หลายคนคงคิดว่าคำตอบนี้คงไม่ยาก และคงมีคำตอบในใจของตนเอง “แต่มันเป็นอย่างไรที่เราคิดกันจริงหรือ.....” เป็นคำถามที่ท้าทายตนเองในฐานะผู้สอนนักศึกษาครูให้มีแนวทางจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ในรายวิชาการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายวิชาการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำเป็นต้องให้นักศึกษาเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งแบ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3 ประเภท คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นมาล่าสุด สำหรับครูผู้สอนก็เริ่มตั้งใจท้อให้กับตนเองว่าทำอย่างไรนักศึกษาสามารถจัดกิจกรรมเหล่านี้ได้อย่างเข้าใจและจัดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่แค่เรียนรู้หลักการแต่ต้องมีแนวทางปฏิบัติได้จริง กิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียนมีรูปแบบหลักการและขอบข่ายที่ชัดเจนง่ายต่อการออกแบบและจัดการเรียนรู้ เช่น การฝึกจำลองสถานการณ์เป็นห้องเรียนและให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม แต่สำหรับกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์เกิดคำถามที่เพิ่มเติมว่าทำอย่างไรที่ให้นักศึกษาครูเข้าใจมันจริงๆ ไม่เป็นเหมือนครูในหลายโรงเรียนที่กิจกรรมสาธารณะประโยชน์คือการสั่งให้เด็กทำตามความต้องการของครูผู้สอนเช่น เก็บขยะ ทำความสะอาดโรงเรียน ผู้เรียนจะทำตามจากการสั่งมากกว่าความรู้สึกที่ต้องการทำจริงๆ แล้วเช่นนี้จะจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ได้อย่างไร และในฐานะครูผู้สอนที่มีพื้นฐานจิตวิทยาเข้าใจในหลักข้อนี้เป็นอย่างไรดี การสร้างพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต้องมาจากความเชื่อและทัศนคติที่มองเห็นคุณค่าในพฤติกรรมนั้นๆ มากกว่าการบังคับ สั่งการหรือจัดการ

จากใจท้อตนเองก็เริ่มตั้งใจท้อกับผู้เรียนมีกิจกรรมให้ออกแบบกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ 1 กิจกรรม 1 ห้องเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติ กระบวนการจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกแบบกิจกรรมที่ต้องการทำ จากนั้นมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่าแต่ละกิจกรรมมีประโยชน์ข้อดี ข้อเสียอย่างไรแล้วเลือกกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับจากทุกคนในห้องเรียนไปดำเนินการ สิ่งที่ครูผู้สอนสังเกตพบคือเป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระตือรือร้นและให้ความสนใจ กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เลือกทำประโยชน์ให้กับโรงเรียนเพราะนักศึกษาต้องการสัมผัสเด็กและโรงเรียนให้มาก ตัวอย่างเช่น ทำความสะอาด ตกแต่งห้องเรียน จัดสวน จัดกิจกรรมนันทนาการแก่เด็กๆในโรงเรียน มีนักศึกษาบางห้องเรียนทำกิจกรรมแตกต่างออกไป คือ เดินณรงค์รักษาความสะอาดบริเวณรอบมหาวิทยาลัย มีห้องหนึ่งนักศึกษาพุทธชนมุสลิมเข้าไปทำความสะอาดวัดเป็นความแปลกใจบนความดีงามน่าสนใจมาก กิจกรรมเหล่านี้ผู้สอนภูมิใจที่มาจากนักศึกษาทั้งหมด ผลที่ออกมาได้มากกว่าการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ เพราะผู้เรียนได้ความสามัคคีจากความร่วมมือทำกิจกรรม การทำงานเป็นทีม ผู้นำผู้ตาม ฝึกการบริหารจัดการ ฝึกทักษะหลักการจัดการเรียนรู้มาใช้จริง ผู้เรียนทุกคนประทับใจไม่เพียงแต่คำพูด หรือการเขียนบอกเล่าแต่สายตาจริงจั่งบอกพวกเขาทำแล้วและตั้งใจทำจริงๆ อย่างไรก็ตามผู้สอนมองว่าแม้การทำกิจกรรมเสร็จสิ้นยังไม่เพียงพอการเรียนรู้ออกแบบจิตสาธารณะ.....

.....อ่านต่อ หน้า ๓ →

เมื่อขั้นตอนการลงมือทำมีประสบการณ์ผ่านไป ให้ผู้เรียนเขียนบอกเล่าความรู้สึกต่อกิจกรรมเพื่อทบทวนและสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือกระทำ จากนั้นจึงผู้สอนจึงเพิ่มเติมข้อมูลอะไรคือจิตสาธารณะที่แท้จริง พฤติกรรมผู้มีจิตสาธารณะคือ การหลีกเลี่ยงทำให้ทรัพย์สินส่วนรวมของผู้อื่นเสียหาย การถือเบ็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม ถ้าในใจทุกคนมีเรื่องเหล่านี้ก็ถือได้ว่าเป็นผู้มีจิตสาธารณะ นอกจากนี้ ผู้สอนสารภาพกับผู้เรียนตรงไปตรงมาว่า กิจกรรมที่สนับสนุนผู้เรียนปฏิบัติไม่ใช่การสร้างจิตสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ เพราะค่าเนนการกิจกรรมจิตสาธารณะที่แท้จริงต้องมาจาก 1) ความรัก คือสอนให้ผู้เรียนรักสิ่งรอบตัวซึ่งต้องใช้เวลาไม่ใช่เพียงวันเดียวแต่ค่อยๆ สร้างเป็นการสร้างใจทีละเอียดก่อนซึ่งต้องมาจากผู้สอนที่มีจิตใจที่ละเอียด 2) การเรียนรู้จากการปฏิบัติในเรื่องนี้ทุกคนได้เรียนรู้และชัดเจน และ3) ความเป็นธรรมชาติคือค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปและมาจากความต้องการและสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างจิตอาสาจึงไม่ใช่เรื่องในวันเดียวที่ทุกคนไปปฏิบัติ และก่อนจะสร้างให้เกิดกับผู้เรียนได้ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างของผู้รักและอ่อนโยนต่อสิ่งรอบตัว เป็นผู้มีจิตสาธารณะก่อนไปสร้างในเด็กและเยาวชน แต่อย่างน้อยนักศึกษาทุกคนก็เรียนรู้คุณค่าของมัน ผู้เรียนส่วนใหญ่ซาบซึ้งและเห็นด้วยแต่ผู้สอนก็ตั้งคำถามนักศึกษาเข้าใจจริงๆหรือ ??? พวกเขาเกิดจิตสาธารณะจริงหรือไม่....???

จากการสอบปลายภาคไม่ได้บอกอะไรมากนัก ผู้เรียนสะท้อนวิธีการการดำเนินกิจกรรมภาพรวมมากกว่าความเข้าใจในกิจกรรม แต่ข้อจำกัดคือรายวิชานี้มีเนื้อหาค่อนข้างมาก สำหรับกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ผู้สอนจึงตั้งใจทำให้ตนเองว่าครั้งต่อไปจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างใจทีละเอียดและความเป็นธรรมชาติมากขึ้น มีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนไม่ใช่เพียงรายงานสรุป เพราะตระหนักว่าการสร้างครูที่มีจิตสาธารณะและมีแนวทางในการสร้างจิตสาธารณะแก่เด็กและเยาวชนนั้นเป็นการสร้างสังคมที่ดี สิ่งนี้จะแผ่ขยายได้กว้าง....แต่ผู้สอนคงไม่เริ่มที่ใคร..นอกจากตนเอง...ด้วยการถามตนเองก่อนว่าเรามีจิตสาธารณะแค่ไหน...???

(เริ่มด้วยคำถามและจบด้วยคำถาม)

การศึกษาไทยรั้งอันดับ 47 ในเอเชีย

การศึกษาไทยรั้งอันดับ 47 ในเอเชียส่งสกศ.วิเคราะห์ภาพรวม-เร่งพัฒนาคุณภาพ

"ชินวรณ์" เผยผลประเมินประเทศไทยในเวทีโลกปี 53 ภาพรวมไทยอยู่อันดับ 26 อันดับเดียวกับปี 52 ส่วนด้านการศึกษาของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกไทยอยู่อันดับ 47 ส่งสกศ.ไปวิเคราะห์ภาพรวม เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (รมว.ศธ.) กล่าวหลังประชุมกระทรวงศึกษาธิการ(ศธ.)ว่า สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ได้รายงานสถานการณ์การศึกษาไทยในเวทีโลกพ.ศ. 2553 ต่อที่ประชุมรับทราบว่าในภาพรวมอันดับสมรรถนะของไทยในปี 2553 ตามกรอบการพิจารณาจัดอันดับของ International Institute for Management Development หรือ IMD คงที่อยู่อันดับที่ 26 เช่นเดียวกับที่ได้รับในปี 2552 โดยด้านสมรรถนะด้านเศรษฐกิจในปี 2553 ได้อันดับที่ 6 ขึ้นมาจากเดิมปี 2552 ที่ได้อันดับที่ 14 ด้านประสิทธิภาพภาครัฐปี 2553 อยู่อันดับที่ 18 ตกลงจากลำดับที่ 17 ในปี 2552 ด้านประสิทธิภาพภาครัฐกิจได้อันดับที่ 20 ขึ้นจากอันดับที่ 25 ในปี 2552 ที่และด้านโครงสร้างพื้นฐานได้อันดับที่ 46 ตกลงจากลำดับที่ 42 ในปี 2552

ส่วนสถานการณ์ภาพรวมของไทยในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกไทยได้รับจัดอันดับที่ 9 จาก 13 ประเทศโดยจากสมรรถนะด้านโครงสร้างพื้นฐานของไทย ด้านการศึกษาไทยอยู่อันดับที่ 47 รองลงมาคืออินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และอินเดียในด้านคุณภาพการศึกษา อัตราส่วนนักเรียนต่อครูระดับประถมในภูมิภาคไทย ปี 2553 อยู่อันดับที่ 39 ขณะที่ปี 2552 อยู่อันดับที่ 41 แต่หากเทียบเป็นอัตราส่วนของนักเรียนและครูประถมของไทย พ.ศ. 2549-2553 อยู่ที่นักเรียน 39 ต่อครู 17.72 ส่วนอัตราส่วนนักเรียนต่อครูระดับมัธยมของไทย พ.ศ. 2549-2553 อยู่ที่นักเรียน 53 ต่อครู 21.01

นายชินวรณ์กล่าวด้วยว่า เมื่อดูในด้านทักษะภาษาของประเทศในเอเชีย-แปซิฟิกปี 2553 ไทยอยู่อันดับที่ 41 จากปี 2552 อยู่อันดับที่ 42 โดยในทักษะด้านภาษาไทยพ.ศ. 2549-2553 อยู่อันดับที่ 41 สำหรับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของไทยวัดจากคะแนน TOEFL ในปี 2553 อยู่อันดับที่ 54 ปี 2552 อยู่อันดับ 51 ในส่วนทักษะด้านเทคโนโลยีของไทยอยู่อันดับที่ 49 แต่ในภูมิภาคปี 2553 ไทยอยู่อันดับที่ 47 แต่ปี 2552 ไทยอยู่อันดับที่ 45 ซึ่งกำชับให้สกศ.ไปศึกษาภาพรวมและวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทย ให้ก้าวหน้าและสอดคล้องตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 2

ที่มา : นสพ.คมชัดลึก

